

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47-49
ΑΘΗΝΑ 105-64
ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Αθήνα, 19/4/2007

Αριθ. καταθέσεως: 603/2007

Βοηθός Εισηγητής: Δ. Πυργάκης

ΕΠΕΛΥΘΗ
10-5-07
ΕΙΡΗΝΗ Φ. ΓΙΑΝΝΟΥΤΣΟΥ

Π ρ ο ς

Το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος

Διόδου 26

Αθήνα

Σας κοινοποιούμε αντίγραφο της από 23/1/2007 αιτήσεως ακυρώσεως των: ΣΟΜ. "ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ ΚΑΤΑΚΛΥΖΟΜΕΝΟΥ ΟΙΚΙΣΜΟΥ ΜΕΣΟΧΩΡΑΣ - Ο ΑΧΕΛΩΟΣ", κ.λπ (3 αιτ.) κατά ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ, της οποίας δικάσιμος έχει οριστεί η 1^η Ιουνίου 2007, ημέρα Παρασκευή, ώρα 9:30 π.μ. και εισηγητής η Σύμβουλος Αικ. Σακελλαροπούλου, για να λάβετε γνώση και για κάθε άλλη νόμιμη συνέπεια.

Με εντολή της Εισηγητού της υποθέσεως

Ο Προϊστάμενος

της Διεύθυνσης της Γραμματείας

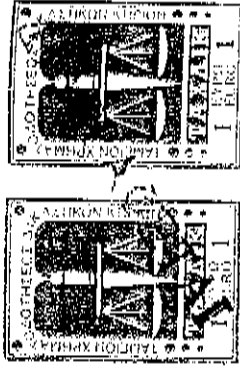
του Συμβουλίου της Επικρατείας

κ.α.α.

Αγγ. Χριστοφίδου

03.603/25-1-07

Δικηγορικό Γραφείο
Γεωργίου Χριστοφόρου Χριστοφορίδη
Αθήνα - Μεσομαρτύρων 10 - 10682 - τηλ. 82 52 130



ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

(Τμήμα Δ')

Α Ι Τ Η Σ Ι Σ

1. Του σωματίου με την επωνυμία «Σύνδεσμος Ιδιοκτητών Καταλυζομένου Οικισμού Μεσοχώρας - Ο Αχελώος - », που εδρεύει στη Μεσοχώρα του Νομού Τρικάλων.
2. Της Κοινότητας Μυροφύλλου Τρικάλων, που εδρεύει στο Μυρόφυλλο Τρικάλων.
3. Του σωματίου με την επωνυμία «Σύλλογος Φύλων Πρόστασίας Περιβάλλοντος Νότιας Πίνδου και Μνημείων Αχελώου : Ιερά Μονή Αγίου Ιωάννου Μυροφύλλου Τρικάλων», που εδρεύει στο Μυρόφυλλο του Νομού Τρικάλων.

ΚΑΤΑ

Του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων.

ΠΕΡΙ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ

Της από Νοεμβρίου 2006 Προκήρυξης της Ε.Υ.Δ.Ε/Ο.Σ.Υ.Ε της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Έργων του ΥΠΕΧΩΔΕ, Δημοσίου διαγωνισμού με ανοικτή διαδικασία, με σκοπό την επιλογή αναδόχου για την παροχή της υπηρεσίας : «Τεχνικός Σύμβουλος για την υποβολή της Υπηρεσίας στα έργα μερικής εκτροπής του άνω ρου του ποταμού Αχελώου προς τη Θεσσαλία».

1. Ιστορικό.

Με την υπ' αριθ. 1688/2005 Αποφασή της η Ολομέλεια του Δικαστηρίου, ερμηνεύοντας τις διατάξεις του νόμου 1739/1987 υπό το φως της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, ακύρωσε την Α.Π. 131957/19-3-2003 Κοινή Υπουργική Απόφαση, με την οποία είχαν εγκριθεί περιβαλλοντικοί όροι για την κατασκευή και λειτουργία των έργων μερικής εκτροπής και ενεργειακής αξιοποίησης των υδάτων του ποταμού Αχελώου, επειδή δεν είχε προηγηθεί η έγκριση σχετικού προγράμματος αναπτύξεως υδατικών πόρων, κατά τους ορισμούς του άρθρου 4 του νόμου αυτού.

Το Δικαστήριο ανέλεψε την υπόθεση στη Διοίκηση προκειμένου αυτή να κρίνει, εάν εμμένει στην εκτέλεση των έργων, αποσαφήνισε δε, ότι η νέα αυτή κρίση πρέπει να γίνει ενόψει των νέων νομικών και πραγματικών δεδομένων, που ισχύουν για τα έργα, κατ'εκτίμηση των υδατικών αναγκών της Γεωσαλίας και της Γαϊτικής Στερεάς και της προβλεπόμενης μορφής ανάπτυξης των περιοχών αυτών, στο πλαίσιο πάντοτε της βιώσιμης διαχείρισης των υδατικών πόρων.

Και η μεν Διοίκηση ουδέν έπραξε, αλλά επενέβη ο νομοθέτης, ο οποίος με τις αλληλεξαρτώμενες και αλληλοσυμπληρούμενες διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 9 και του άρθρου 13 του ν. 3481/2006 επέτυχε, όπως ο ίδιος θεωρεί, τον αποκλειστικό του στόχο, ήτοι τη συνέχιση των επίμαχων έργων.

2. Οι διατάξεις των άρθρων 9 & 13 Ν. 3481/2006.

Με τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 9 ν.3481/2006 τροποποιείται ο ν. 3199/2003, ο οποίος (υποτίθεται) μεταφέρει στο εσφαιρικό Ν. 2000/60/ΕΚ, και τίθενται ρυθμίσεις, με τις

β) επεμβαίνει βιαιώς στα της δικαστικής λειτουργίας, αφού καταργεί κατ'ουσίαν αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις (Ολ ΣτΕ 1688/2005 και ΣτΕ 1186/2006) και ρυθμίζει εκ των υστέρων και κατά τρόπον αντίθετο διαφορά που εκρίθη διά των αποφάσεων αυτών,

γ) επιχειρεί να απαλλάξει τη Διοίκηση από την υποχρέωση συμμορφώσεως προς τις εκδοθείσες δικαστικές αποφάσεις,

δ) αναιρεί ολοκληρωτικά το δικαίωμα της δικαστικής προστασίας και το δικαίωμα ασκήσεως αιτήσεως ακυρώσεως και εξουδετερώνει τον ακυρωτικό έλεγχο του ΣτΕ, αφού αποκλείει επιμελώς την έκδοση οποιασδήποτε διοικητικής πράξης αφορά στην κατασκευή και λειτουργία των έργων,

ε) επιχειρεί να διασφαλίσει εκ των προτέρων στις ρυθμίσεις του απόλυτη ασυλία έναντι του ελέγχου συνταγματικότητας υπό των Δικαστηρίων,

στ) θέτει ρυθμίσεις καταφανώς αντίθετες με το κοινοτικό δίκαιο, όπως κατωτέρω θα καταδειχθεί.

η) αγνοεί προκλητικά τις συνταγματικές και κοινοτικές απαιτήσεις για βιώσιμη διαχείριση των υδάτων, αφού θέτει σε ισχύ ψευδείγγραφα σχέδια διαχείρισης των λεκανών απορροής δύο κορυφαίων υδατικών πόρων της χώρας.

Επομένως, οι ανωτέρω διατάξεις του ν. 3481/2006 αντίκεινται στις διατάξεις των άρθρων 24 παρ. 1, 26, 20 παρ. 1, 95 παρ. 1 & 5, 106 παρ. 1 του Συντάγματος, αλλά και στις φοιτιζόμενες από τη συνταγματική ερμηνευτική δήλωση διατάξεις των παραγράφων 2 & 3 του άρθρου 28.

Η συνολική, όμως, νομική αξιολόγηση των σχετικών διατάξεων έγκειται στο ότι αυτές καταλύουν την έννοια του Κράτους Δικαίου και αποτελούν στοιχείο ξένο προς το σύστημα σύνταξης και ορθολογικής λειτουργίας της Πολιτείας, όπως αυτό αποτυπώνεται στο Σύνταγμα.

μόνον απλή απώλεια ιδιοκτησίας, αλλά οριστικό και αμετάκλητο αφανισμό κατοικιών, στις οποίες διαδραματίστηκε σημαντικό μέρος της βιοτικής τους περιπέτειας και οριστικό και αμετάκλητο αφανισμό του φυσικού τοπίου στο οποίο ήταν ανέκαθεν ενταγμένος ο οικισμός.

Η δεύτερη των αιτούντων κοινότητα Μυροφύλλου Τρικάλων ευρίσκεται στην κοιλάδα του Αχελώου, όπου θα συγκεντρωθεί ο κύριος όγκος του υδροταμιευτήρα του φράγματος της Συκιάς, ήτοι ενός άλλου έργου κεφαλής του τεχνικού εγχειρήματος της εκτροπής του Αχελώου.

Στην ίδια κοιλάδα ευρίσκεται το μοναδικό και αναγκατάστατο στοιχείο της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, το καστομονάσπηρο του Αγίου Γεωργίου Μυροφύλλου, του οποίου η κατάκλιση από τα ύδατα του παραπάνω υδροταμιευτήρα, απειράπη με την 3478/2000 Απόφαση της Ολομελείας του Δικαστηρίου! Πρέπει δε να τονισθεί, ότι μετά την έκδοση της ανωτέρω απόφασης, η Διοίκηση επέλεξε μία τεχνική λύση, που συνεπάγεται το «καταχώνιασμα» του Μνημείου σε ένα «πηγάδι», του οποίου οι διαφορές με τα κατά κυριολεξίαν πηγάδια, συνίστανται, αφενός στο τερατώδες των μεγεθών του, αφετέρου στο γεγονός, ότι τα ύδατα να περιβάλλουν τα πεδύματά του, ανι να περικλείονται από αυτά!

Για την Κοινότητα Μυροφύλλου λοιπόν, η εκτέλεση και λειτουργία των έργων εκτροπής του Αχελώου θα σημαίνει, αφενός την ερυστική και αμετάκλητη αλλοίωση του φυσικού τοπίου, στο οποίο αυτή ήταν ανέκαθεν ενταγμένη, αφετέρου την εξομοιούμενη με τον διά κατακλύσεως αφανισμό υποβάθμιση του Μνημείου, που ήταν και είναι αναπόσπαστο στοιχείο της ιστορικής της διαδρομής.

Το τρίτο των εδώ αιτούντων Σωματείο, ιδρυθέν πριν την ψήφιση του ν. 3481/2006, επαγρυπνεί, κατά το καταστατικό του, για την προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος της Νοτίας Πίνδου και ειδικώς

Όπως ήδη ελέγθη ανωτέρω υπό κεφ. 2 του παρόντος δικογράφου, οι διατάξεις των άρθρων 9 παρ. 1 και 13 του ν. 3481/2006, αλληλοεξαρτώνται και αλληλοσυμπληρώνονται, ώστε να καταστεί δυνατή η συνέχιση και ολοκλήρωση των επίμαχων έργων. Με άλλα λόγια, η έκδοση της προσβαλλόμενης, η οποία σηματοδοτεί την επανέναρξη των έργων, στηρίζεται σε ολόκληρο το σύστημα των διατάξεων αυτών.

4.1. Αντίθεση στην Οδηγία 2000/60/EK

Θα πρέπει εξ αρχής να τονισθεί, ότι για την αξιολόγησή τους σε σχέση με την Οδηγία, οι σχετικές διατάξεις του ν. 3481/2006 αντιμετωπίζονται κατ'αρχήν, ως ενιαίο σύνολο, αφού όλες οι επιμέρους ρυθμίσεις τους καταταίνουon στην θέσπιση/ενσωμάτωση δύο διοικητικών πράξεων, οι οποίες με τη σειρά τους αποσκοπούν αποκλειστικώς στην συνέχιση της εκτέλεσης, στην ολοκλήρωση και στη λειτουργία περισταίας κλίμακας έργων στην λεκάνη απορροής του κορυφαίου υδατικού πόρου της Ελλάδας, που αποτελεί ταυτοχρόνως έναν από τους ολίγιστους καθαρούς ποταμούς της Ευρώπης!

Επιπλέον της Οδηγίας 2000/60, με την οποία η Ευρωπαϊκή Κοινωνία καθιστά σαφές, ότι το νερό δεν είναι εμπορεύσιμο προϊόν, αλλά αποτελεί το στοιχείο του φυσικού περιβάλλοντος που δίνει ζωή στα οικοσυστήματα και στα ανθρωπογενή συστήματα, είναι η προστασία και η βιώσιμη διαχείριση των υδατικών συστημάτων, επιφανειακών και υπογείων. Ως βασικό δε μέσον για την προστασία και επιστασία των υδάτων καθιερώνει τα σχέδια διαχείρισης των λεκανών απορροής των ποταμών, η κατάρτιση των οποίων είναι υποχρεωτική.

Επομένως τα σχέδια αυτά δεν καταρτίζονται για να διευκολυνθεί η εκτέλεση έργων, είτε μεγάλων, είτε μικρών, είτε εθνικής είτε τοπικής σημασίας! Εάν σε συγκεκριμένη λεκάνη απορροής εκτελούνται έργα, ήδη πριν την έναρξη της ισχύος της Οδηγίας, τότε η επένδυση των έργων

κοινό, ευρίσκονται σε ευθεία αντίθεση με συγκεκριμένες διατάξεις της Οδηγίας, όπως εκείνες των άρθρων 13 & 14 αυτής.

4.2. Αντίθεση στην Οδηγία 85/337/ΕΟΚ, όπως αυτή τροποποιήθηκε με τις Οδηγίες 97/11/ΕΚ και 2003/35/ΕΚ.

Κατά την παράγραφο 5 του άρθρου 1 της Οδηγίας, αποκλείονται από το πεδίο εφαρμογής της τα σχέδια που εγκρίνονται καταλείπώς με ειδική νομοθετική πράξη. Το ΔΕΚ έχει αποσαφηνίσει την έννοια της διάταξης αυτής, κρίνοντας, ότι αποτελεί ειδική νομοθετική πράξη ένας κανόνας που θεσπίζεται από Κοινοβούλιο μετά από σχετική δημόσια συζήτηση ενώπιόν του, όταν η νομοθετική διαδικασία κατέστησε δυνατή την επίτευξη των επιδιωκόμενων με την Οδηγία σκοπών; περιλαμβανομένου του σκοπού παροχής πληροφοριών και όταν οι πληροφορίες που διέθετε το Κοινοβούλιο κατά το χρόνο της λεπτομερούς εγκρίσεως του σχεδίου ήταν ανάλογες προς εκείνες οι οποίες έπρεπε να δοθούν στην αρμόδια αρχή στο πλαίσιο μίας «συνήθους διαδικασίας εγκρίσεως ενός τέτοιου σχεδίου (απόφαση ΔΕΚ της 19-9-2000 – υπόθεση C – 287/98 / Linster).

Εν προκειμένω όπως προκύπτει και από τα οικεία πρακτικά το ελληνικό Κοινοβούλιο δεν διέθετε ούτε πριν ούτε κατά τη ψήφιση του ν. 3481/2006, οποιαδήποτε Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων.

Αλλωστε, οι υφιστάμενες μέχρι εκείνη τη στιγμή μελέτες είχαν απολέσει την εγκυρότητά τους μετά την Ολ. ΣτΕ 1688/2005, αλλά οι βουλευτές ούτε καν αυτές τις άκυρες μελέτες είχαν στη διάθεσή τους. Εξ άλλου δεν δύναται να γίνει λόγος περί “λεπτομερούς εγκρίσεως σχεδίου” κατά την έννοια της άνω διάταξης της Οδηγίας, αφού με τη διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 13 ν. 3481/2006 εγκρίνονται απλώς περιβαλλοντικοί όροι για τα έργα της εκτροπής.

Επομένως οι διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 13 του νόμου αυτού είναι αντίθετες με το άρθρο 1 παρά 5 της Οδηγίας.

Υπό τα δεδομένα αυτά τίθεται πρόβλημα παραβίασης των ανωτέρω διατάξεων του άρθρου 28 του Συντάγματος, οι οποίες προσφέρουν επαρκές έρεισμα για τη συμμετοχή της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και οι οποίες επιτελούν, εκτός των άλλων, μία σημαντική λειτουργία : εγγυώνται την απρόσκοπτη εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων στο πλαίσιο της ελληνικής έννομης τάξης. Πρόκειται για τη συνταγματική εγγύηση του κερτημένου, δηλαδή όσων κοινοτικών κανόνων θεσπίσθηκαν, ισχύουν και για όσο χρόνο θα εξακολουθούν να ισχύουν. Η εγγυητική αυτή λειτουργία, ως μέρος του σκληρού πυρήνα του άρθρου 28 παρ. 2 & 3 Συντ., συνίσταται στην εφαρμογή στην Ελλάδα των κανόνων, που έχουν θεσπισθεί από τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης με βάση τις εκχωρηθείσες αρμοδιότητες.

Είναι πράγματι ανακόλουθο, από τη μία πλευρά να εκχωρεί η ελληνική Πολιτεία αρμοδιότητες στην Ευρωπαϊκή Ένωση και από την άλλη να επιμένει να διατηρεί μετά την άσκηση των αρμοδιοτήτων και την έκδοση των αντίστοιχων κοινοτικών κανονιστικών πράξεων, την ευχέρεια να θεσπίζει - και μάλιστα ενσυνειδήτως, όπως εν προκειμένω - κανόνες κατά παράβαση, κατ'απόκλιση ή πολύ περισσότερο σε ευθεία αντίθεση με αυτές, όπως εν προκειμένω. Για τους λόγους αυτούς, μία τέτοια στάση είναι αντίθετη, όχι μόνον στις Καταστατικές Συνθήκες, αλλά και προς αυτό τούτο το Σύνταγμά μας. Η άποψη αυτή ενισχύεται με την ερμηνευτική δήλωση, που προστέθηκε στο άρθρο 28 Σ κατά την τελευταία αναθεώρηση, σύμφωνα με την οποία οι σχετικές διατάξεις του αποτελούν θεμέλιο για τη συμμετοχή της χώρας στις διαδικασίες της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.

5.2. Η προσβαλλόμενη είναι ακυρωτέα, διότι ερείδεται στις αλληλοεξαρτώμενες και αλληλοσυμπληρούμενες διατάξεις των άρθρων 9 και 13 του ν. 3481/2006, οι οποίες αντίκεινται στις κεφαλαιώδεις για τη

και αντίθετο προς τους ισχύοντες εν προκειμένω ορισμούς του κοινοτικού δικαίου, όπως κατεδείχθη ήδη στο κεφ. 4.

Τονίζεται δε ιδιαίτερω, ότι όπως προκύπτει από την εισηγητική έκθεση αλλά και από σαφείς και απερίφραστες δηλώσεις δηλώσεις του Υπουργού ΓΕΧΩΔΕ, ο κύριος λόγος, για τον οποίον επέλεξε ο νομοθέτης να προσφύγει στη διαδικασία της θέσπισης ατομικής ρύθμισης με τυπικό νόμο, είναι η παράκαμψη των «εμποδίων» που θέτει το Δικαστήριο με τις ανωτέρω αποφάσεις του και συνεπώς δεν δύναται καν να υλοστηριχθεί, ότι συντρέχουν εν προκειμένω: «λόγοι εξαιρετικοί και επείγοντες», είτε αυτοί προκύπτουν από τις προπαρασκευαστικές ενέργειες του νόμου, είτε όχι! Εν πάσει περιπτώσει, ενόψει του όλου ιστορικού των έργων, ενόψει του ότι η Διοίκηση είχε επιλέξει από την αρχή τη διοικητική διαδικασία και ενόψει του ότι, όπως σαφώς προκύπτει από τα οικεία πρακτικά της Βουλής, το Εθνικό Πρόγραμμα Διαχείρισης των υδάτων της χώρας είναι έτοιμο, δεν νοούνται ούτε εξαιρετικοί, ούτε επείγοντες λόγοι γιὰ την εν προκειμένω προσφυγή σε νομοθετική ατομική ρύθμιση.

Γ) Εργαίνει σγίια διαχείριση των λεκανών ε... Αχελώου και Πηνειου, ωφενός με τρόπο ευθέως αντίθετο προς τους ορισμούς του Κοινοτικού Δικαίου (όπως κατεδείχθη ανωτέρω στο κεφ. 4), αφετέρου με αποκλειστικό σκοπό τον αποκλεισμό του ακυρωτικού δικαστικού ελέγχου, αλλά κ των αποκλεισμό τη... ανταγματικός κατοχωρήμένης ήρμодиότητας του ΣτΕ για την επεξεργασία των διαταγμάτων. Διότι ως εκ της φύσεώς τους αλλά και της μπιστολής τους, τα σχέδια διαχείρισης λεκανών απορροής ενέχουν χωροταξικό σχεδιασμό και συνεπώς πρέπει να γίνονται με προεδρικό διαταγμα.

Δ) Επιχειρεί να αποκλείσει ο ίδιος (κυρίως με τις ρυθμίσεις της παραγράφου 4 του άρθρου 13, σύμφωνα με τις οποίες αποκλείεται η έκδοση οποιασδήποτε πράξης για την εκτέλεση και λειτουργία των έργων), τον έλεγχ... συνταγματικότητας του. Με άλλα λόγια, ο νόμος

ποταμών, αποκλειστικώς προανατολισμένου στην εκτέλεση των έργων εκτροπής και ενεργειακής αξιοποίησης των υδάτων του Αχελώου και επομένως αυτό ελ' ουδενί ανταποκρίνεται στις ανωτέρω συνταγματικές απαιτήσεις.

Επομένως, αφού οι ανωτέρω διατάξεις του ν. 3481/2006, που επιτρέπουν την εκτέλεση των επίμαχων έργων, είναι αντίθετες στις αναφερθείσες συνταγματικές και κοινοτικές διατάξεις, η προσβαλλόμενη που εξεδόθη κατ' εφαρμογήν τους και που σηματοδοτεί την έναρξη των έργων, ακρωτέα τυγχάνει.

5.5. Διότι τόσο οι διατάξεις των άρθρων 9 & 13 του ν. 3481/2006, που επιτρέπουν την εκτέλεση και λειτουργία των επίμαχων έργων, όσον και η ερειδόμενη στις διατάξεις αυτές προσβαλλόμενη προκήρυξη, που συνιστά επανέναρξη των έργων αυτών, είναι αντίθετες προς τις διατάξεις του άρθρου 24 παρ. 1 του Συντάγματος, οι οποίες προβλέπουν την υποχρέωση του Κράτους για την πλήρη, αποτελεσματική και προληπτική προστασία των στοιχείων της πολιτιστικής μας κληρονομιάς και προς τις διατάξεις των άρθρων 1, 3 παρ. 2, 5, 7 και 10 του νόμου 2039/1992 (κύρωση της Σύμβασης για την προστασία της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς της Ευρώπης), διά των οποίων προβλέπονται οι υποχρεώσεις της Ελλάδος για πλήρη, αποτελεσματική και προληπτική προστασία των στοιχείων της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς που «αποτελεί μία αναντικατάστατη έκφραση του πλούτου και της ποικιλίας της πολιτιστικής κληρονομιάς της Ευρώπης, μία ανεκτίμητη μαρτυρία του παρελθόντος μας και ένα κοινό αγαθό για όλους τους Ευρωπαίους».

Όπως είναι γνωστό, η εκτέλεση και λειτουργία των έργων εκτροπής και ενεργειακής αξιοποίησης των υδάτων του Αχελώου, συνεπάγεται τον διά κατακλύσεως αφανισμό πλήθους στοιχείων της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, κατεστραμμένων στον άνω ρου του Αχελώου, πολλά από τα

Επειδή, κατά την ισχύουσα εθνική και Κοινοτική νομοθεσία, η εκτέλεση έργου, που δεν είναι «εφοδιασμένο» με έγκυρη πράξη έγκρισης περιβαλλοντικών όρων, απαγορεύεται.

Επειδή οι αλληλοεξαρτώμενες και αλληλοσυμπληρούμενες διατάξεις των άρθρων 9 παρ. 1 και 13 του ν. 3481/2006, ως εκ της πρωτοφανούς αντίθεσής τους σε κεφαλαίως διατάξεις του Συντάγματος, που αφορούν το σύστημα οργάνωσης, ορθολογικής λειτουργίας και μηχανισμών ελέγχου της ελληνικής Πολιτείας, αδυνατούν απολύτως, το μέν να περιβάλλουν με το κύρος τους τις διοικητικές πράξεις, που οι ίδιες ενσωματώνουν/θεσπίζουν (πράξη Έγκρισης Π.Ο. των έργων και πράξη έγκρισης σχεδίου διαχείρισης λεκανών απορροής των ποταμών Αχελώου και Πηνειού), το δε να προσδώσουν έρεισμα για την έκδοση οποιασδήποτε πράξης.

Επειδή η Διοίκηση, προκηρύσσοντας διά της προσβαλλομένης δημόσιο διαγωνισμό με το ανωτέρω αντικείμενο, κηρύσσει στην «πραγματικότητα, «πανηγυρικός» και επισήμως, την επανέναρξη των έργων εκτροπής και ενεργειακής αξιοποίησης των υδάτων του Αχελώου δραττω, όχι ακριβώς, της ποιότητας, που της όριουν οι σχετικές ρυθμίσεις του ν. 3481/2006, τις οποίες και επικαλείται.

Επειδή, όπως ήδη εξηγήθηκε, η προσβαλλόμενη συνιστά για εμάς τους αιτούντες, την επάνοδο του κινδύνου, ο οποίος απειλείσε τις κατοικίες μας, τον περιβάλλον μας, την ιστορική μας μνήμη και την προσωπικότητά μας, και ο οποίος είχε απομακρυνθεί, μετά την Απόφαση 1688/2005 της Ολομελείας του Δικαστηρίου και χάρις σ' αυτήν.

Επειδή, όπως επίσης κατεδείχθη, η επ' ακυρώσει προσβολή της ανωτέρω προκήρυξης συνιστά την μοναδική και αναγκαστική δυνατότητά μας, να ασκήσουμε το κατοχυρούμενο στις διατάξεις των άρθρων 5 παρ. 1, 20 παρ. 1 και 24 παρ. 1 του Συντάγματος δικαίωμά μας να εκφράσουμε γνώμη, αντίρρηση, επιφύλαξη και έμπρακτη αντίσταση.

Διότι η αληθής βούληση του Αναθεωρητικού Νομοθέτη, ο οποίος προσέθεσε το 2001 τη διάταξη αυτή στο Σύνταγμα, δεν ήταν βέβαια να διατυλώσει ρητώς το αυτονόητο, αλλά να εντάξει την υποχρέωση αυτή, ως οργανικό στοιχείο, στο όλο σύστημα λειτουργίας της Πολιτείας, ώστε η σχετική επιταγή να απευθύνεται και προς τον κοινό νομοθέτη, ακριβώς για να του καταστήσει σαφές, ότι ούτε ο ίδιος δύναται να καταστήσει την υποχρέωση συμμόρφωσης της Διοίκησης ανενεργό!

Εξ άλλου, όπως ήδη ελέχθη ανωτέρω, η προσβαλλόμενη πράξη, η οποία συνιστά αρχή επανέναρξης των επίμαχων έργων, αποτελεί και την πρώτη έμπρακτη παραβίαση από τη Διοίκηση, της εκ του Συντάγματος υποχρεώσεώς της να συμμορφωθεί προς τα δικαστικά, αμετακλήτως κριθέντα.

Αλλά, περαιτέρω, ο νόμος αυτός, με τον μηχανισμό των ρυθμίσεών του και κυρίως με τη διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 13, η οποία εξασφαλίζει την συνέχιση, την ολοκλήρωση και τη λειτουργία των επίδικών έργων, δύχως να χρειάζεται να εκδοθεί οποιαδήποτε διοικητική πράξη, αναιρεί ολοκληρωτικά το δικαίωμα της δικαστικής προστασίας και το αίτησος συνάρτημένο μ' αυτό ιδιαίτερο δικαίωμα της ασκήσεως αιτήσεως ακυρώσεως, τα οποία, ως γνωστόν, συνιστούν τον ένα από τους δύο «πυλώνες» του Κράτους Δικαίου - ειδικώς σε ό,τι αφορά την αίτηση ακυρώσεως ~~συνταγματικής προστασίας~~ ^{εγγύ.} της της, άφενός ως μέσου για τη δικαστική προστασία των δικαιωμάτων, άφετέρου ως συνταγματικής αρμοδιότητας που προσδιορίζει τη θέση του ΣΤΕ, στη συνταγματική μας τάξη - και, επομένως, ο νόμος αυτός εντάσσεται προφανώς στη άρθρα 20 παρ. 1, 25 παρ. 1 και 95 παρ. 1 του Συντάγματος, αλλά και στο άρθρο 6 της ΕΣΔΑ που εγγυάται τη δικαστική προστασία και τη δίκαιη δίκη σε όλες τις εκφάνσεις τους.

αποκλείουν την εκτέλεση και λειτουργία στον Αχελώο, έργων των οποίων τα ποσοτικά και ποιοτικά τεχνικά χαρακτηριστικά είναι ικανά, κατά τα διδάγματα της Επιστήμης και της κοινής πείρας, να θέσουν σε κίνδυνο τη φέρουσα ικανότητά του. Αλλά και αν υποθεθεί ότι οι διατάξεις αυτές δεν αποκλείουν την εκτέλεση τέτοιων έργων, πάντως επιβάλλουν, όπως πριν την εκτέλεσή τους, υπάρχει ρητός εκπεφρασμένη κατηγορηματική και απολύτως τεκμηριωμένη εγγύηση από τους αρμόδιους επιστημονικούς φορείς (και όχι από εμπορικές περιβαλλοντολογούσες εταιρείες) ότι η λειτουργία των έργων δεν θα θέσει σε διακινδύνευση τη φέρουσα ικανότητα του υδατικού οικοσυστήματος!

Όπως είναι γνωστό, τα επίμαχα έργα εκτελούνται στον άνω ρου του Αχελώου, ήτοι στο πλέον σημαντικό αλλά και ευπαθές τμήμα του οικοσυστήματός του, και συνίστανται, κυρίως, στην κατασκευή δύο ⁴μεγάλων φραγμάτων με ισόριθμους υδροταμιευτήρες, στην κατασκευή μεγάλων υδροηλεκτρικών σταθμών, σήραγγας προσαγωγής του νερού στη Θεσσαλία ⁵ καθώς και σε πλήθος άλλων έργων όπου καταποτάμους, αποσκοπώντων στη μείωση της στερεομεταφοράς. Αυταποδείκτως, οι άμεσες συνέπειες των έργων είναι α) ο αφανισμός σημαντικού μέρους των παραποτάμιων δασικών οικοσυστημάτων, β) ο αφανισμός της φυσικής κοίτης του ποταμού (α) ⁶μεγάλη έκταση, γ) η ολοκληρωτική ανείρεση της ελεύθερης ροής του υδάτινου στοιχείου σε μεγάλη έκταση, δ) η δραματική, σε σχέση με την κλίμακα του άνω ρου, αύξηση των υδάτινων επιφανειών, ε) η αλλοίωση της φυσικής κοίτης όλων των σημαντικών παραποτάμιων και χειμάρρων, στ) η απόσπαση σημαντικής ποσότητας νερού από το «σώμα» του ποταμού.

Είναι λοιπόν πασιφανές, ότι η κατασκευή και λειτουργία των έργων αυτών συνεπάγονται ανατροπή των όρων, υπό τους οποίους λειτουργεί και φυτορρυθμίζεται ο ποταμός και επομένως, κατά είναι εξ'αντικειμένου